33e jaar. — Nr 90. Donderdag 29 juli 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »

Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 29 JULI.

Raadgevingen.

Nu dat het volop zomer is, dat het zweet den landbouwers uit de haren druipt, en hunne keel dikwijls van den dorst brandt, zal het niet slecht zijn elkeen aan te manen wat voorzichtig te zijn.

Immers, alle jaren hoort men van vele ongevallen bijna altijd aan onverzichtigheid te wijten. Wij willen niet spreken van koud water te drinken als men zweet, ook niet van in den trek of tocht te staan, eenieder weet hoe gevaarlijk het is.

Wij zullen twee andere puntjes aanraken :

De landlieden hebben de gewoonte van na den middag een uurken te slapen. Velen gaan zich neerleggen in de schaduw der fruitboomen in het groene gras. Dat is gevaarlijk, vooral als men met den buik op den grond ligt. Immers de maag krijgt koud, daardoor houdt de vertering der spijzen op of wordt belemmerd, hetgeen erge ongesteldheden, ziekten en zelfs den dood kan voor gevolg hebben. Zoo geraakt men aan eene verhitheid, gelijk men zegt, en men weet niet van waar zij komt.

Indien men slapen wil, men kieze eene koele plaats, en legge zich — niet op den blooten grond — maar op wat hooi, stroo of wat anders.

Zie eens naar de honden en de katten ; zij leggen zich nooit op den konden grond ; ze zoeken eene plaats die door de zon verwarmd is, leggen zich onder de stoof of bij het vuur, of wel op eenen zak, eene mat, enz., maar nooit op den killen grond.

Sommige lieden gaan zwemmen aanstonds na de maaltijden. Dat is weeral gevaarlijk, omdat, door de plotselinge afkoeling de spijsvertering ophoudt.

Vele onvoorzichtigen hebben hunne onbezonnenheid met den dood betaald. Men mag zelfs zeggen dat het meeste getal ongelukken, bij het zwemmen voorgevallen, daaraan toe te schrijven zijn.

Elkeen, wie de gezondheid lief heeft, weze dus op zijne hoede.

Een koninklijk besluit van den 21 juli verleent de burgerlijke decoratie aan de volgende personen ter belooning van de diensten die zij bewezen hebben in het uitoefenen van hunne ambten gedurende eene loopbaan van meer dan vijf-endertig jaren, te weten :

Het kruis van eerste klas aan :

MM. Froidmont, A. gemeente secretaris te Millen ;
Hansen, H. burgemeester te Coninxheim ;
Op t'Eyndt, J. M. burgemeester te Stockheim.

Het kruis van tweede klas aan :

MM. Beckers, P. J. oud burgemeester te Uyckhoven.
Detilloux, W. F. gemeente-ontvanger te Bommershoven.
Hoogwaerts, E. oud burgemeester te Boorsheim.
Mombeek, G. burgemeester te Hern-St-Hubert.
Van Schoenwinkel, J. schepen te Wellen.

De medalie van eerste klas aan :

M. Sleypen, W. N. schepen te Uyckhoven.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 4 SEPTEMBER aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 222 koeien, 33 kalveren, 29 schapen, 74 vette varkens, 1062 biggen en 172 loopers.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

De *Courrier* meldt dat het brusselsche gemeentebestuur van het ministerie het bericht heeft ontvangen, dat er van ambtswege een zeker getal scholen aangenomen zijn.

— *Geheime misdaden.* — Wij hebben de aanhouding gemeld van eene vrouw, voor feiten als die waarvan vrouw Rodelet beschuldigd is. Ziehier onder welke omstandigheden die aanhouding plaats had : De ontdekking der overblijfsels van de ongelukkige Elisa Beeckman te Vilvoorde, deed in deze stad evenals te Brussel, eene diepe ontroering ontstaan en een inwoner van Vilvoorde begaf zich naar den commissaris Hougardy, waar hij verklaarde eene vrouw te kennen, die zich aan dergelijke feiten plichtig maakte. Hij wist, dat zij eens een pasgeboren kind had verbrand en dat zij een ander in eenen lagen grond nabij Leuven had begraven.

Ongelukkiglijk kende hij noch de woning, noch den naam der misdadige, maar hij wist dat zij in den Edenschouwburg den post van *ouvreuse* waarnam, alsook dat zij een zoon had die mankte ; daarbij was zij ook nog kaartzienster, enz. De commissaris deelde deze verklaring aan den procureur des konings te Brussel mede en deze stelde een verder onderzoek in, dat met de aanhouding der vrouw eindigde. Een jong meisje, dat mede in eene harer zaken betrokken is geweest, heeft bekentenissen gedaan. Ook heeft men op het oude stadskerkhof een lijkje ontgraven, dat daar door haar begraven was. Ook het meisje in kwestie is aangehouden.

— Moeder en kind Verschuren, die vrijdag door eenen razenden hond werden gebeten, zijn op kosten der gemeente St-Gilles naar Parys, naar den heer Pasteur vertrokken.

— *Eene ernstige beschuldiging.* — Redenbach de dierentemmer, is nu op de foor te Brussel. Daar heeft hij eene tamelijke ernstige beschuldiging uitgebracht, die hierop neerkomt : Het vleesch voor zijne dieren, paardenvleesch, wordt hem geleverd door het slachthuis van Brussel. Maandag morgend, zegt hij, werd hem uit dit slachthuis een paard gezonden, hetwelk bleek te zijn aangetast door het snot. Dit ondervond zijn beenhouwer zoodra hij het begon af te snijden. Natuurlijk verbood ik dit vleesch aan mijne dieren te geven, terwijl ik eenen professor der veeartsenijschool als getuige opriep. Het paard was gemerkt met den stempel van het slachthuis. Indien ik dat vleesch aan mijne dieren had gegeven, verloor ik in hen 200,000 frank.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Twist is niet zelden in sommige huisgezinnen, en uit twist volgt nog al dikwijls scheiding, niet altijd voor de rechtbank, maar uit vrije beweging zoodat de man rechts, de vrouw links gaat. L., was in dit geval, en madame die eindelijk dat leventje moede werd, vertrok nu vier maanden geleden en ging naar Brussel wonen. Zondag laatst ging de heer L. naar Brussel, kwam bij zijne vrouw en na eenige wederkeerige beloften was de verzoening geteekend, zoodat zij denzelfden avond beiden terug naar Antwerpen kwamen.

Alles ging zoo goed als in een nieuwbakken gezin, gedurende de eerste dagen, maar helaas ! het was weldra uit met den vrede. Mijnheer sloeg op tafel, madame keel en zegde dat het nu voor goed uit was. Zij had er tot daar toe genoeg van, van zulk een leventje. De man schrijft op een kantoor en van die afwezigheid maakte de vrouw gebruik, om al de meubelen per spoor naar Brussel te zenden, naar de statie in de Groene Dreef, waar zij ze zou komen afhalen. Mijnheer echter werd hiervan verwittigd. Hij vertrok met den eersten trein en kwam nog tijdig genoeg te Brussel, om zijne lieve wederhelft te beletten den gemeenschappelijken inboedel voor haar alleen aan te slaan.

— Een jammerlijk voorval is zaterdag, rond 11 uur voormiddag gebeurd, in eene herberg der Oude Baan, te Berchem, gehouden door den heer A. M.... In den hof van het lokaal is eene schietbaan voor de karabijn Flobert gevestigd, waar twee schildersgasten, de gebroeders Vloerbergs, aan het werken waren.

De baas der herberg had eene nieuwe karabijn ontvangen en om het wapen te beproeven loste hij een schot naar het doel. Denkende dat hij het doel getroffen had, zette hij het wapen weg en dacht er niet meer aan, maar twee of drie minuten nadien kwam een der schilders, gansch ontroerd, naar hem geloopen en vroeg of hij niet met zijne karabijn geschoten had.

» Ja, antwoordde hij : Waarom ?

» Wel, omdat gij mijn broeder vlak in het oog getroffen hebt.

Diep ontsteld liep de herbergier naar den gekwetste, en inderdaad, Cornelius Vloerbergs, oud 22 jaar, was door den kogel juist op het rechteroogscheel getroffen en zeer erg gewond. Aanstonds deed de heer A. M.... een rijtuig halen en reed met den gekwetste en dezes broeder naar een geneesheer te Berchem, die den ongelukkigen jongeling naar Sint-Elisabet gasthuis deedbrengen. De onvrijwillige dader van dit jammerlijk ongeval is ontroostbaar en heeft verklaard al de onkosten der verpleging te zullen dragen.

— Men schrijft uit Gent :

Wij lezen in een blad van Brussel : » Over het algemeen verwacht men veel van de nieuwe vlaamsche Academie. Hier wordt veel gesproken van het stichten eener *Vrije Academie*, niet in mededinging of vijandschap met de officieele, maar om spoedig te bekomen hetgeen men zoo dringend vraagt : eene woordenlijst der benamingen in kunst, nijverheid en wetenschap, alsook een goed Fransch-Vlaamsch en Vlaamsch-Fransch woordenboek.

» Een zeer geknd advokaat werkt ijverig om die maatschappij tot stand te brengen : reeds gebben vele letterkundige, zelf een academiekid, hunne bijtreding toegezegd. »

.˙. *Zijn vijand.*—De pastoor van een dorp bekijft een boer die zich vergeet in den drank.

— Pier Cies, zegt de pastoor, uw grootste vijand is de genever.

— Oh, mijnheer de pastoor, nu heb ik u beet ; gij zegt altijd in den preekstoel dat men zijne vijanden moet beminnen.

— Ja, dat is waar, maar ik zeg niet dat ge ze moet inzwelgen.

.˙. *Hij had verdriet.*—Men spraak in gezelschap van zekeren bediende, die veel dronk.

— Arme jongen, zegde eene dame, hij was verliefd en degene die hij beminde heeft hem verlaten. Dat is voor hem een groot verdriet en hij drinkt nu om zijn *verdriet te verdrinken*.

— Ehwel, riep Klepkens, het schijnt dat zijn verdriet goed kan zwemmen.

.˙. *Tusschen rijke lieden.*— Wat denkt gij van den tramspoorweg ?

— Wel ik vind hem uitmuntend. Ik ben hem mijne fortuin schuldig.

— Hoe dat ?

— Een dag, mijn oom Van Compernolle, een oud doof man, hoorde het rijtuig met dat achter hem kwam en werd verpletterd.. uitslag voor mij : Dertig duizend franken rent.

BUITENLAND.

Nederland.

ONLUSTEN TE AMSTERDAM.

Men leest in het *Algemeen Handelsblad* van Amsterdam : Zondag avond is het tusschen de menigte en de policie op de Lindengracht en omliggende straten tot ernstige wanorders gekomen. Het publiek vermaakte zich op die gracht met » palingtrekken », een genoegen, dat de policie meende te moeten verhinderen. Daardoor ontstonden hevige tooneelen, waarbij al het volk uit die dichtbewoonde wijken naar de Lindengracht stormde en uit de kuiten, welke daar ter plaatse in de straat lagen, steenen nam om er zich als wapenmuigen van te bedienen.

Het regende op een gegeven oogenblik straatsteenen, waardoor sommige policiebeambten meer of minder ernstig werden getroffen. De policie zag zich toen genoodzaakt, de menigte door verscheidene charges uiteen te drijven, waarbij afwisselend van den sabel en den stok werd gebruik gemaakt. Ook daardoor werden eenige personen gekwetst, die later in 't gasthuis werden opgenomen.

Dank zij het krachtig optreden der policie, welke onder bevel stond van den hoofdcommissaris den heer Van Doesburgh, gelukte het haar eindelijk, de menigte in bedwang te houden, echter niet dan nadat zij een vijf-en-twintigtal aanhoudingen had gedaan. Ook de bijtijds invallende regen deed het zijne om de menigte te doen bedaren. Ongeveer te negen uur was het rustig geworden en kon de policie zich in het bureel op de Noordermarkt samentrekken, zonder dat het moodig was de nieuwsgierigen, die zich in de buurt verzamelden, uiteen te doen gaan.

Eene depeche uit Amsterdam van maandag meldt :

Gedurende den avond zijn de troepen verplicht geweest verscheidene maal te schieten. Om half tien uur zijn de ruststoorders begonnen barrikaden op een ander punt van de oproerige wijk op te richten. Er waren ten minste acht of tien dooden en veel gekwetsten doch het is uit hoofde der wanorders nog onmogelijk het juiste getal te kennen. Om half elf des avonds was de menigte nog niet uiteengegaan.

Aan het middagblad van het *Handelsblad* is nog het volgende ontleend :

In het Binnengasthuis zijn gisteren avond 57 personen binnengebracht, die meer of min ernstig waren gewond.

Veertien personen waren reeds gestorven voor dat zij aankwamen, en dezen nacht stierven vijf anderen, terwijl er nog drie gewonden bijkwamen. Er zijn dus negentien dooden, welk getal niet onwaarschijnlijk zal worden vermeerderd.

Een later telegram meldt :

Het getal dooden bedraagt 22. Twee gewonden zijn stervende.

De kommissaris des Konings in Noord-Holland heeft met den burgemeester de gewonden in het gasthuis bezocht en hen toegesproken.

Ten 5 ure is er vergadering in de burgemeesters-kamer op het stadhuis met de hoofd officieren, om te raadplegen over de te nemen maatregelen.

Majoor Verspyck heeft heden op den dag het kommandement ; de majoor Muller heden avond.

Onder de dooden zijn twee broeders, een zaansche handelsreiziger en nog eene jonge vrouw.

De agent van policie die de koord van het palingtrekken had doorgesneden, werd door eene groote macht aangevallen. Men mishandelde hem zeer het *Rotterd. Nieuwsblad*, op gruwelijke wijze. Men wierp hem in eenen kelder, waar men hem met planken sloeg en wierp. Meer dood dan leevend werd de ongelukkige man later weggebracht. Intusschen was versterking der policiemacht gekomen. In dezelfde mate dat de policie talrijker optrad, nam de woeste drift der menigte toe.

De agenten sloegen er toen met den sabel op, maar ook het oproerige volk nam in aantal toe. De agenten werden de sabels ontnomen die in het water werden geworpen, terwijl andere agenten moesten vluchten, wilden zij niet op een gruwzame wijze mishandeld worden. Doch weer kwam policieversterking. Nu werden door de menigte de straten opgebroken en een regen van straatsteenen kwam op de hoofden der policiedienaren neer. Velen hunner werden daarbij natuurlijk gekwetst. Maar onmenschelijker zou de strijd nog worden. Men klom op de daken en wierp met dakpannen naar beneden. Alles wat den bewoners der bovenverdiepen voor de hand kwam, deed dienst : talloozе bloempotten, ketels, kannen, enz. werden naar beneden geworpen, zelfs wierpen sommige kokend water op de hoofden der policiebeambten.

Bij dezen strijd bevonden zich vrouwen — moeders — vlak in de voorste rijen der oproermakers !

In hare voorschoten droegen zij steenen aan, om tegen de ongelukkige agenten gebruikt te worden. Op het onverwachts wierp de menigte zich op eenen inspecteur van policie, die ontwapend werd en dien men in de Lindengracht wilde verdrinken. Eene enkele vrouw was er echter nog, die de volvoering van dit gruwelstuk wist te voorkomen.

Bij een bakker, die een policie-agent een schuilplaats verleende, werd de winkel schier geheel verwoest en leeggeplunderd. Van een tiental huizen werden de ruiten verbrijzeld. Daar eenige oproermakers de gadstaanros in den omtrek hadden uitgedraad, maakte dit, zeer begrijpelijk, de verwarring nog grooter.

Een goede bondgenoote vond de policie in den regen, die den ganschen middag viel. Langzamerhand scheen dit verkoelend op het volk te werken althans tegen den avond begon het iets kalmer te worden. Twee bekende socialisten Eckhard en Meegens werden nog gearresteerd. De leste had eenige steenen bij zich.

HET PALINGTREKKEN.

Zooals wij melden, is de vreeselijke slachting, die de straten van Amsterdam in een waar slagveld veranderd heeft, nu het verbieden van een volksvermaak voortgesproten. Ziehier wat men door » palingtrekken » verstaat :

Twintig personen hadden ieder een halven gulden gegeven, een dikken paling gekocht en 6 gulden als prijs bepaald voor hem, die het dier » trekken » zou. Dit » vermaak » heeft als volgt plaats :

Men bindt een dikken paling onder de kieuwen aan een koord, zoodat het beest niet kan loskomen, en besmeert het desnoods nog met zeep. Het dier wordt in het midden van eene vaart of gracht opgehangen en eenige mannen trachten het in een schuitje, dat pijlsnel wordt voortgeroeid, los te trekken, wat niet gemakkelijk gaat, omdat de paling, nu gladder dan ooit, uit de handen schuilt.

Dan gebeurt het niet zelden dat de trekker zijn evenwicht verliest en hals over kop in het water duikelt. Dat is het grootste vermaak, dat, zooals men begrijpt, niet vrij van gevaar is. Het dier lijdt intusschen onuitdraaiblare pijnen. Een paling is taai van leven, en hoe scherp het touw ook snijdt het dier geeft niet spoedig den geest, maar kronkelt zich wanhopig in allerlei bochten om de handen van hen, die het zoo verveerlijk trekken. Eindelijk echter ruk de eene wat harder dan den andere : de kop wordt van het lichaam gescheiden, en hij, die dat volbrengt, heeft den gestelden prijs gewonnen.

Dit spel werd zondag op de Lindengracht gespeeld en door duizenden menschen bijgewoond. Men spande een koord over de gracht tusschen twee huizen, en toen de policie dit in een der huizen doorsneed, werd het eind door mannen vastgehouden. De agent die de koord had doorgesneden, werd gegrepen, in een kelder geworpen en zwaar mishandeld. Vandaar het begin.

LAATSTE BERICHTEN.

De dag van gisteren is betrekkelijk kalm afgeloopen. In den morgend hadden wel is waar nieuwe samenschoolingen plaats, en kwam het hier en daar tot lichte botsingen tusschen het volk en de policie. De patroeljes der soldaten zijn echter voldoende om de menigte uiteen te drijven. Ten 10 ure 's avonds was alles rustig.

Pas acht dagen geleden schreef het socialistische weekblad *Recht voor allen* : » Wij zullen voorutgaan, al was het door vuur en vlam. » Deze woorden toonen genoeg dat de socialisten besloten waren van het eerste voorwendsel het beste, gebruik te maken om het volk aan te hitsen tot oproer en moord.

Het amsterdamsche *Algemeen Handelsblad* smeekt zijne medelangers zich niet op het tooneel der onlusten te begeven. De opgewondenheid is er nog groot, zegt het blad en men moet alles vermijden dat ze nog zou kunnen verergeren.

Het aantal dooden beliep gisteren avond 25 ; het aantal gekwetsten 90, waartusschen 40 policieagenten.

Australië.

Door de jongste vulkanische uitbarsting in Nieuw-Zeeland, moeten daar in den omtrek van den vulkaan, een honderdtal heete bronnen ontstaan zijn. De meren Rotokohokokitio en Kakaramo zijn in elkander geloopen : hun water kookt voortdurend. De berg Tarawera, die plotseling eene vulkaan geworden is, moet sedert de uitbarsting 90 meters hooger geworden zijn. De naburige berg Rotomahana is voor het grootste gedeelte ingestort, en op zijne plaats zijn een aantal kleine vulkanen en warme bronnen ontstaan.